

Ög 116. Ånväga, Skeda sn.

Pl. 68.

Litteratur: N1945. R. Dybeck, Reseberättelse 1859 (ATA), s. 10.

Avbildningar: E. Brate, foto (ATA).

Stenen står rest c:a 175 m. rakt öster om Ånväga mangård och c:a 30 m. söderut från landsvägen Selgsäter – L. Aska. Möjligen står den på en gammal gravhög, varav en tredjedel nu återstår. Det är en rätt fult formad sten, ett klumpigt markblock utan tillhuggning, och möjligen är detta förklaringen till, att ristaren plötsligt avbrutit sitt arbete, sedan större delen av slingan fullbordats: övre delen av denna slinga fattar, och några runor ha aldrig inhuggits på stenen. — I äldre tid gick, enligt nuv. markägarens uppgift, landsvägen närmare runstenen och passerade Tinnerbäcken i ett läge mellan nuv. mangårdsbyggnaden och arrendatorbostaden. Stenen står alltså i samband med en äldre väg, mot vilken den vänt sin framsida, vilket förklarar, att inskriftssidan *vetter*³⁵ åt NO.

Plansch 68b. Ög 116. Ånväga, Skeda sn. Foto Nordén 1945. [Jansson skriver 1947 om planscher 68a och 68b (betecknade 55 1,2): Retuscherad. Dåliga men användbara]

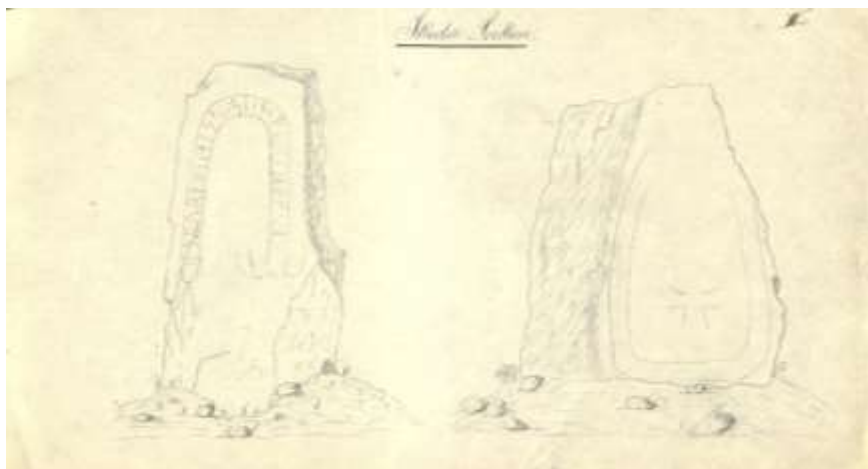

Fig. 130. Ög 115 och 116. Ånväga, Skeda sn. Teckning C. F. Nordenskjöld reseberättelse 1870 (ATA).

³⁵ På första sidan till manuset finns noterat att manuskriptets *vätta*, i enlighet med Svenska akademins ordlista, istället bör återges *vetta*. Detta är också rättat här av Wessén i marginalen.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.